

INFORMACIJOS

HANNOVER-KLEEFELD, HEGELSTRASSE 6 – TELEFON 51954

Nr. 38 /61/

1953 m. rugsėjo mėn. 16 d.

PLB Vokietijos Krašto Valdybos Informacijos yra savaitinis Krašto Valdybos Organas, skiriamas spaudai, rankraščio teisėmis.

Redakcijos, pasinaudojančios čia dedamomis žiniomis ir straipsniais, maloniai prašomos nurodyti šaltinį: PLB Vok. "Informacijos".

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ VOKIETIJOJE

20.000.- - DM.dovana Gimnazijos namams

Šveicarijos Raudonojo Kryžiaus Vaikų Pagalbos skyrius pranešė Vokietijos Krašto Valdybai, kad gimnazijos bendrabučio įrengimui, baldams, skiria 20.000.- - DM.dovaną.

Už šią sumą, pagal sudarytą planą, bus nupirkta bendrabučiu ir gimnazijai 60 lovų, 75 spintos, 200 kėdžių ir 35 mokykliniai stalai. Apskaičiavimai padaryti pagal baldų fabriką pasiūlymus.

Darbai naujuosiuose gimnazijos namuose

Rennhofo pilies remonto ir perstatymo darbai varomi toliau, kad gimnazija galėtų persikelti spalio mėn. pirmomis dienomis. Negalint rūmuose sutalpinti visų gimnazijos bei parengiamųjų klasių ir kartu visą bendrabutį su jo virtuve ir valgyklos sale, Hamburge buvo nupirktas už 15.500.- - DM.medinis barakas. Barako grindų plotas yra 520 kv.m. Jame numatoma sutalpinti virtuvę su garo katilais bei maisto produktų sandėliais, valgyklos salę ir kelias klases.

Firmąjį pirktojo barako dalių transportą 25 tonų svorio greit ir rūpestingai iškrovė Šveicingeno lietuvių darbo kuopos vyrai. Susitarus su kuopos vadu pulk. ltn. Sutkum, 20 šios kuopos vyrų atvyko skubiai sunkvežimiu ir iškrovimą atliko netikėtai greit ir sumaniai. Transporto vadovai, vokiečiai, buvo maloniai nustebinti ir nudžiugę greitu ir gerai organizuotu mūsų vyrų darbu.

Krašto Valdybai tenka visus šiuos darbus atlikti su didžiausiais sunkumais, nes iki šiol iš užjūrio tautiečių tam reikalui žymesnės materialinės paramos Vokietijoje negauta, o Šveicarijos organizacijų skiriamos sumos eina per vadinamas "špermarkių" saskaitas ir iki jų gavimo praeina nuo 6 iki 8 savaičių. Kreditavimasis bankuose remiantis šiomis dovanotomis sumomis irgi neįmanomas, nes bankams yra uždrausta duoti kreditus, paremtus "špermarkių" sumomis.

Vasario 16 Gimnazijos kėlimo paruošimas

Naujųjų gimnazijos namų krašto, Baden-Württemberg, švietimo ministerija davė savo sutikimą mokslą pradėti naujose vietose vėliau, po spalio mėn. 1 d. Į Diepholzą, rudens mokslo pradžiai pakviesti tik vyresniųjų klasių, 6-tos iki 9-tos, mokiniai, kurie, keliant gimnaziją, prisidės prie kėlimosi darbų.

Gimnaziją keliant atsiranda visa eilė problemų ir lėšų pareikalavimas, kurių nei Krašto Valdyba, nei gimnazija neturi. Kėlimuisi teks panaudoti apie 10 prekinį ir 2 keleiviniai vagonai. Transporto išlaidos sudarys apie 4.000.- - DM. Krašto Valdyba, nematydama tuo tarpu kitos išeities, kreipėsi į Žem. Saksonijos ministeriją, prašydama skirti lėšų gimnazijos perkėlimo reikalams.

Gimnazijos, parengiamųjų klasių ir bendrabučio baldų didžioji dalis yra skolinta iš stovyklos vadovybės. Keliant gimnaziją į naująją vietą ir dar negalint pasinaudoti Šveicarijos dovanotomis sumomis naujiems baldams pirkti, Krašto Valdybai ir šiuo atžvilgiu reikia jį ieškoti išeities. Valdyba kreipėsi į Žem. Saksonijos ministeriją ir finansų prezidento įstaigą, prašydama iki šiol naudojamus baldus gimnazijai padovanoti.

ŽINIOS IŠ APYLINKIŲ

Amerikos kongresmanas J. KERSTEN meldėsi už Lietuvą

Š. m. rugsėjo 8 dieną Munchene lankėsi kongresmanas Mr. J. Kersten su Ponia ir dukra. PLB Munchen apylinkės pirmininkas, ponas J. Juodvalkis, aplankė augštąjį svečią Amerikos konsulate, perdavė jam visų Muncheno lietuvių vardu linkėjimus ir pakvietė svečią dalyvauti vietos lietuvių ruošiamame Tautos Šventės minėjime ir pamaldose.

Tautos Šventės dienai skirtos pamaldos įvyko 14 val. 45 min. Muncheno priemiesčio-Karsfeld vokiečių katalikų bažnyčioje. Dar prieš pamaldas susirinko didelis būrys tautiečių, moterys pasipuošusios tautiniais rūbais, sutikti augštąjį svečią. Mr. Kersten su Ponia ir dukra, lydimas savo sekretorės, Amerikos lietuvaitės, panelės Kižytės, ir dabar iš Amerikos atvykusio Dr. Brazaičio bei kitų Amerikos karininkų lietuvių, atvyko į pamaldas JAV konsulato mašina. Belaukiančių lietuvių svečias buvo sutiktas plojimai, išklusė mišių, kurių metu jis su Ponia ir dukra priėmė Šv. Komuniją. Pamaldų metu, vietos lietuvių choras, pritariant visiems dalyvaujantiems, gražiai giedojo lietuviškas bažnytines giesmes.

Po pamaldų, čia pat prie bažnyčios, Mr. Kersten, apsuptas tautiniais rūbais pasipuošusių lietuvių, nusifotografavo su vi-

sais Muncheno lietuviais. Fonas A. Lileikis, pasveikino svečią ir įteikė jam visų Muncheno lietuvių vardu dovanėlę, medžio drožinį, lietuviško kryžiaus altorėlį, o Ponia ir dukra buvo apdovanotos gražiomis gėlių puokštėmis. Mr. Kersten, padėkojęs už linkėjimus, dovanėlę, pareiškė: "Mano šios dienos malda ir Šv. Komunija buvo skirta kenčiančiai Lietuvai". Mr. Kersten apgailėstavo, kad negalės dėl laiko stokos dalyvauti lietuvių Tautinės Šventės minėjime.

18 val. 30 min. Munchene, "Neuburger Gaststätte" įvyko Tautinės Šventės ir J. E. Arkivyskupo Juozo Skvirecko 30 metų amž. sukakties minėjimas. Salėje susirinko daugiau dviejų šimtų tautiečių. Prof. Dr. Ivinskis minėjimui pritaikinta paskaita, kartu sujungiant 700 m. Lietuvos valstybės sukaktį, nukėlė mus žilon senovėn, gražiai ir ryškiai nušviesdamas įvykių reikšmę praeities ir ateities Lietuvai. Minėjime dalyvavęs retas svečias Dr. Brazaitis, trumpu žodžiu pasidalino išpūdžiais iš Amerikos ir Europos lietuvių gyvenimo, gale palinkėdamas visiems ištvermės sulaukti sugrįžimo į laisvąją Lietuvą.

Pereidamas prie J. E. Arkivyskupo Juozo Skvirecko 30 m. amž. sukakties minėjimo, kun. Dr. Petraitis paskaita gražiai nušvietė sukaktuvininko asmenį, jo darbus ir jo reikšmę Lietuvos katalikų bažnyčiai ir Lietuvos tautinei kultūrai. Vietos dvasios vadas kun. Dr. Aviža ta proga yra paruošęs gražų sveikinimą-adresą, kuris bus pasiūstas sukaktuvininkui visų Muncheno lietuvių vardu.

Visi mirusieji ir gyvieji kovotojai už Lietuvos laisvę pagerbti tylos ir susikaupimo minute atsistojant.

Po paskaitų, p. A. Grinienės vadovaujamas meno ansamblis išpildė gražią programą su lietuviškomis dainomis, šokiais ir deklamacijomis.

Minėjimas užbaigtas Tautos Himnu.

Gautingo Sanatorijos lietuviai šventė Rugsėjo

Aštuntąją

7 val. 50 min. sanatorijos rajone buvo iškelta tautinė trispalvė ir 8 val. sanatorijos kapelionas vokietis Tomas Mayer atlaikė pamaldas. Pamaldų metu giedojo sanatorijos lietuvių choras, vadovaujamas p. Budriūno. 10 val. 30 min. per sanatorijos radio siųstuvą buvo laikoma paskaita lietuvių ir vokiečių kalbomis, o po paskaitų buvo duotas lietuviškų plokštelių koncertas. 15 val. 30 min. salėje buvo viešas minėjimas, dalyvaujant kapelionui T. Mayer ir kt. svečiams. Minėjimui pritaikintą paskaitą laikė Muncheno PLB apylinkės pirmininkas dipl. teis. Juodvalkis.

18 val. 30 min. Tautos Šventės minėjimas užbaigiamas vėliavos nuleidimu.

Graži Australijos lietuvių PASKOČIMO iniciatyva

Bronius Paskočimas, gyvenęs Australijoje, perskaitęs Australijos lietuvių laikraštyje "Mūsų Pastogė" Hanau Vargio Mokyklos atsišaukimą tą mokyklą paremti, ėmėsi iniciatyvos surinkti tam

reikalui aukų. Jo pastangos davė gražių vaisių - jis surinko ir atsiuntė Hanau Vargo Mokyklai 415,60 DM. Hanau apylinkės valdybos pirmininkas A. Survila ir mokylos vedėja tauriam lietuviui pasiuntė nuoširdžią padėką.

Rheinland-Westfalijos lietuviu apylinkiu lankymas

VLIK'o ir Vokietijos Krašto Tarybos narys, p. J. Gliemža, rugpiūčio 8 - 12 d. d. aplankė dar kelias pramoningojo Vokietijos krašto lietuvių apylinkes. Iš Dortmundo jį lydėjo p. Grabauskas, ir pakeliui prisijungė kacetininkas lietuvis Julius Dūda, geležinkelietis iš Löhne.

Dortmund-Husen

Šioje kasyklu kolonijoje jau nuo seniau yra įsikūrę keliasdešimt lietuvių angliakasių šeimų. Vienas seniausių šios kolonijos gyventojų yra p. V. Martišius, atvykęs į šias vietas 1911 m. iš Anglijos. Ši lietuvių kolonija po Pirmojo Pasaulinio Karo dar padidėjo naujais ateiviais ir iš Lietuvos 1920 m. ir sudarė per 200. Fono Martišiaus, p. Stankevičiaus ir kitų pastangomis 1921 m. čia buvo įsteigta Lietuvių Dortmundo ir apylinkės Draugija. Jos priešakyje buvo p. p. Martišius ir Stankevičius. Draugija įsteigė knygyną, organizuodavo vaidinimus ir išsilaikė iki 1940 m. Knygų dalis karo metu buvo paskolinta Berlyno lietuviams ir negrižo. Fonas Martišius buvo paprašytas suteikti ir smulkesnių žinių iš kolonijos gyvenimo.

Antroji lietuvių kolonija - Essen

Čia irgi prisiglaudė keliasdešimt lietuvių šeimų nuo prieš Firmąjį Pasaulinį Karą laikų. Šią koloniją, kaip ir Dortmundą, sudarė daugumoje ateiviai iš Suvalkijos. Dar dabar šioje kolonijoje priskaitoma virš 70 lietuvių. Vienas veikliausių Essene p. P. Galinaitis. Senoji lietuvių karta Dortmunde ir Essene išlaikė lietuvių kalbą ir papročius, bet jaunimas jau suvokietėjo ir nuo lietuviškų reikalų nutolo. Senesnieji labai gyvai domisi lietuviškais reikalais. Rūpinasi palaikyti ryšius su lietuviiais ir lietuviškomis organizacijomis. Prieš karą lankydavo Lietuvą.

Tenka pastebėti, kad nauja pabėgėlių banga senųjų Vokietijos lietuvių nebuvo pilnai suprasta. Senieji lietuviai aplankydavo stovyklas ir nesupradavo, kaip galima gyventi stovykloje, ko tai laukti ir nesusirūpinti kurtis ir dirbti.

Münster - Westfalen

Rugpiūčio mėn. 10-11 d. d. aplankė Münster stovykloje gyvenančius lietuvius. Kareivinių blokuose sutalpinta daug įvairių tautybių pabėgėlių DF. Ju tarpe ir kelios lietuvių šeimos, dėl ligų ir kitų priežasčių neišemigravusios ir laukiančios galimybės išvykti. Münster apylinkėje yra išmėtyta nemaža lietuvių šeimų ir pavienių lietuvių. Su apylinkės lietuviiais Münster seniūnija rūpinasi palaikyti ryšius, kviečiant juos į minėjimus ir kitomis progomis. Rūpestingas seniūnas p. Dr. A. Dulskas daug pastangų daro apjungti visus apylinkės lietuvius. Tenka pastebėti, kad p. A. Dulskas š. m. gegužės mėn. užbaigė medicinos mokslus Münsterio Universitete. Jis juos pradėjo 1946 m. Baltijos Universitete Pinneberge 7 stu-

dentų skaičiuje ir pirmutinis juos užbaigė.

Nordrhein-Westfalen krašte lietuviai apsigyvenę ar apgyvendinti naujose kolonijose ar privačiai mažomis grupėmis ir pavieniai. Tik patalpinti, nedirbančiųjų dėl silpnos sveikatos, stovykloje Augustdorfe, prie Detmoldo, sudaro didesnę grupę.

Nelengvas uždavinys apjungti išmėtytus po visą kraštą lietuvius. Bet tam reikia ieškoti būdų. Tuo jau seniau susirūpino PUE Bonnos Apylinkės Valdyba, dabar Münster Seniūnija. Sveikirtinos pastangos ir jas reikia tęsti ir lietuviybės išlaikymo kryptimi veikimą plėsti.

PAVEPGTOJE TĖVYNĖJE

Sovietiniam katile

Mano tėvai nuomavo ūkį Skirių kaime, prie Nemuno, apie 18 km. nuo Tilžės. Namuose kalbėdavome lietuviškai, taip, kaip ir didžioji dalis mūsų kaimo gyventojų. Sovietams užplūdus Lietuvą ir Rytprūsius, mano seserys ištekėjo už lietuvių ir, galbūt, dar dabar Lietuvoje tebegyvena. Joms po vedybų buvo išduoti balti pasai/vokiečiai turi žalius/, kas reiškia lietuvišką kilmę, ir joms nebuvo galima išvykti vakarų Vokietijon. Buvau ir aš padavusi prašymą tokiam pasui gauti, bet laimei procedūra užtruko ir man pavyko iš sovietinio rojaus pasprukti.

Dar 1945 m. buvo galima šiek tiek maistu apsirūpinti, bet 1946 m. reikalai visai pablogėjo ir prasidėjo Rytprūsiuose tikras badas. Tuomet mes su motina ir vaikais persikėlėme į Akmeniškų kaimą, nes matėme, kad čia ne tik nuo bado mirties neišsigelbėsime, bet gali mus rusai ir į Sibirą išvežti. Bet ir Akmeniškioje neradome to ko ieškojome - kartą, iš nakties, buvo rusų įsakyta visiems kaimo gyventojams pasiruošti kur tai išvykti. Buvo atvežta apie 75.000 rusų kolonistų, o mus sunkvežimiais išvežė Henrikswalde stovyklon. Per kelias dienas iš Kaukiemio, Karklių ir Gilgės apylinkių tapo išgabenti visi buvusieji gyventojai, o jų sodybose įsikūrė rusai, mongolai ir panašūs tipai. Užplūdę kolonistai plėšė ir vogė viską, kas dar liko nuo "nenugalimosios" išsaugota. Henrikswalde stovykloje po kelių mėnesių buvo dalinamos tam tikros kortelės vykimui Tilžės geležinkelių stotin repatriacijai vakarų Vokietijon. Tokias kortelės pavyko tik labai mažam skaičiui laimingųjų gauti - kas davė stovyklos vadovybei kokį kyšį, tas išvažiavo. Likę stovykloje nuo sunkaus darbo, maisto stokos ir ligų pradėjo masiniai mirti. Taip kasdien išmirdavo po 30-50 žmonių, kurie čia pat prie stovyklos masiniuose kapuose ir buvo laidojami. 1947 m. rudenį man su vaikais pavyko iš stovyklos pabėgti ir slapta persikėlus per Nemuną, atsidurti prie Ž. Naumiesčio. Kadangi vaikai jau buvo paaugę, tai mes išsiskirstėme po kaimus, kad lengviau būtų galima rasti pastogę.

Po ilgo bastymosi suradau prieglaudą pas totorių Subačiova, kuris buvo sovietų paskirtas vykd. komiteto pirmininku. Nebuvo geras žmogus, tačiau laikinai buvo ir čia gerai. Kadangi jis pradėjo per daug žmones terorizuoti, jį greitai partizanai sutvarkė. Paskorus Subačiova, persikėliau į Kirlikų kaimą, netoli Šilutės, pas čia esamo kolchozo pirmininką J. Žmonės pasakojo, kad neseniai jo dukterė buvo palikusi namus ir parašė laišką iš vakarų Vokietijos. Pats J.

niekuomet man apie tai nieko neminėjo. Vėliau iš čia išsikėliau ir elgetavau. Tiesa, 1948 m. iš vakaru Vokietijos į Kirlikus grįžo su šeima dażytojas K., kuris iki 1951 m., kiek pamenu, nebuvo niekur rusų išvežtas. Bendrai imant iš pačios Šilutės, Ž. Naumiesčio ir aplinkinių kaimų buvo išvežta Sibiran apie 40% gyventojų.

Pačiam Klaipėdos krašte rusų kolonistų nedaug, tačiau Rytprūsiose jų pilna. Šioje pusėje Nemuno žmonės bijo gyventi, nes iš Rytprusių naktimis atvyksta rusų kolonistai plėšikauti, o ir ne mažai nužudo. Tik už 5-8 km. nuo Nemuno galima rasti apgyventų sodybų. Iš Rytprusių Šilutėn ir Ž. Naumiestin atvykdavo rusai pirktis maisto produktų ir kitokiu prekių. Turgai vykdavo laisvai, tačiau kolchozininkai parduodami turguje maisto produktus turėdavo parodyti pažymėjimą, kad pyliava atiduota ir mokesčiai sumokėti. Kartais gyventojai vykdavo ir Tilžėn su prekėmis, tačiau dažnai juos ten rusai apvalydavo ir nuo prekių ir nuo pinigų - atsitikdavo, kad kitas ir sulaužytais kaulais į namus pargrįždavo.

Ž. Naumiesty ir Šilutėje buvo rusų ir lietuvių milicija bei sribai, o Kintuose NKVD įstaiga. Iki 1951 m. Šilutėje stacionavo NKVD garnizonas - kareiviai buvo seni karo veteranai ir niekaip negalėjo su partizanais susitvarkyti. Vėliau jų vieton iš pačios Rusijos buvo atvežti jauni kareiviai. Šie užėmė daug privačių namų ir gimnazijos rūmus. Senieji gyventojai iš butų buvo išmesti kaip stovi ir palikti savo valiai.

Ž. Naumiesty ir Šilutėje per karo veiksmus sugriauta nemaža namų. Niekas neatstatoma. Kai kur griuvėsiai nuvalyti ir jų vietose įrengti žolynai bei pastatyti Stalino ir Raudonosios Armijos garbei paminklai. Per bolševikines šventes prie paminklų sakomos propagandinės kalbos ir grąšinama vakarams, kad nesiduoda "išvaduojami iš kapitalistinės vergijos". Iš visų sugriautų Šilutės įmonių, pirmiausia buvo atstatyta spirito varykla. Šilutėje veikė ir "Miaskombinatas", žmonių vadinamas "Maistu". Ši įmonė Kirlikuose turėjo savo sovchozą, kur buvo auginamos kiaulės ar prieš skerdimą laikomos paimtos iš kolchozininkų už prievoles. Nors buvo skerdžiama dieną naktį, bet vietos gyventojai niekuomet mėsos nematydavo - ją suvalgydavo arba garnizonas, arba būdavo kur tai išvežama.

"Miaskombinato" darbininkas ir vidutinis tarnautojas mėnesiui uždirbdavo apie 300 rublių. Miestelyje veikė trys valgyklos ir apie tiek pat alinių. Vidutiniai pietūs kainavo iki 6 rublių, o alaus stiklas tik vienu rubliu pigiau. Pragyvenimas buvo labai sunkus ir žmonės buvo priversti vogti. Jei buvo vagiama vienas nuo kito, t. y. privatinis turtas, milicija nekreipdavo jokio dėmesio. Už valstybinio turto vogimą buvo baudžiama labai griežtai. Buvo atsitikimų, kad "Miaskombinato" darbininkas už pavogtą kiaulės uodegą gavo 15 metų Sibiro ir buvo prie visų darbininkų apšauktas "tėvynės išdaviku".

Šilutėje ir Ž. Naumiesty bažnyčios veikia, tik Verduose bažnyčioje yra javų sandėlys. 1951 m. mirus Šilutės evangelikų kunigui, jo vietoje pamaldas laikydavo iš kur tai atvykusi moteris. Bažnytinės šventės nebuvo švenčiamos. Bažnyčias žmonės lankydavo negausiai, nes buvo pasklidę gandai, kad kunigai išduoda sovietams išpažinties paslaptis ir, bendrai, jų tarpe yra daug sovietinių agentų, "kunigais" paruoštų Maskvoje.

Pačiame Klaipėdos krašte partizanų nebuvo daug, tačiau gana dažnai jie atvykdavo iš Didžiosios Lietuvos sutvarkyti komunistų saugaliavimus. Kartą iš "Miaskombinato" sovchozo, mašinomis atvykę partizanai išsivežė veik visus skerdimui paruoštus gyvulius. Buvo didelis triukšmas, atvyko daug rusų kariuomenės, bet partizanai jau buvo už kalnų.

Žmonės neramūs ir vis laukia išvadavimo. Naktimis klausosi radio pranešimų iš užsienio ir išgirde bent kokią malonesnę žinėlę, džiaugiasi kaip maži vaikai. Savųjų tarpe pasakojasi apie gyvenimą Nepriklausomoje Lietuvoje, niūniuoja liūdnas liaudies dainas ir meldžia Dievą pagalbos.

Man labai gaila to gražaus krašto ir tų malonių žmonių, kurie mane mano sunkiausioje gyvenimo valandoje valgydino, aprenė ir davė pastogę, nebodami sovietinio persekiojimo ir didelių bausmių. Jei kuomet nors perkaitintas sovietinis katilas sprogs ir Lietuva taps laisva, mielai jon grįšiu.

Taip baigia savo prisiminimus lietuvių kilmės Prūsų vokiečiai, o jos ne laiku pražilę plaukai ir veide gilios raukšlės, lyg antspaudu patvirtina sunkius fizinčius ir sielos pergyvenimus sovietinėje vergijoje.

LIKIMAS

- - LANKOSI BORNŪJE. Šiandien, 1945 m. rugpjūčio 15 d., Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas, įvykdydamas Klaipėdos krašto valdybės pirmininko A. Stauskaičio įsakymą, lankosi Bornoje. Bornoje Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas susitiko su Bornoje gyvenančių lietuvių reikalams Bornoje. Viena iš reikalingų padarė, sutarė, kad vokiečių valdžia...

- - Š. M. VUGŠTIO MER. 15 d. Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas lankosi Vugštyje. Vugštyje Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas susitiko su Vugštyje gyvenančių lietuvių reikalams Vugštyje. Vugštyje Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas susitiko su Vugštyje gyvenančių lietuvių reikalams Vugštyje.

Apdovalgus Gimnazijos mokytojų, Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas lankosi Gimnazijoje. Gimnazijoje Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas susitiko su Gimnazijoje gyvenančių lietuvių reikalams Gimnazijoje.

Kreiptasi į visas apylinkes, Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas lankosi apylinkėse. Apylinkėse Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas susitiko su apylinkėse gyvenančių lietuvių reikalams apylinkėse.

Pasidaryje toliau turi svarbų reikšmę, Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas lankosi pasidaryje. Pasidaryje Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas susitiko su pasidaryje gyvenančių lietuvių reikalams pasidaryje.

P. A. S. Prečikas, Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas lankosi Prečikų kaime. Prečikų kaime Klaipėdos krašto valdybės pirmininkas Pr. Žukas susitiko su Prečikų kaime gyvenančių lietuvių reikalams Prečikų kaime.